

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 38/23

Luxemburg, 1 martie 2023

Hotărârile Tribunalului în cauzele T-480/20 și T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics și Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Comisia

O subvenție acordată de China poate fi imputată Egiptului ca țară de origine sau de export a unui produs căruia i se aplică măsuri compensatorii

Întreprinderilor instalate în Egipt în zona de cooperare economică și comercială sino-egipteană din Suez, dar subvenționate de China li se pot impune taxe compensatorii

În urma unei plângeri depuse la 1 aprilie 2019, Comisia Europeană a adoptat Regulamentul de punere în aplicare 2020/776 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă (denumite în continuare „MFS”) originare din China și din Egipt¹.

Ca urmare a unei a doua plângeri depuse la 24 aprilie 2019, Comisia a adoptat, în plus, Regulamentul de punere în aplicare 2020/870 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei compensatorii provizorii instituite asupra importurilor de produse din fibră de sticlă cu filament continuu (denumite în continuare „SFC”) originare din Egipt, precum și de percepere a taxei compensatorii definitive instituite asupra importurilor înregistrate de SFC². SFC constituie materia primă principală utilizată pentru producerea MFS.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (denumită în continuare „Hengshi”) și Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (denumită în continuare „Jushi”), două societăți constituite în conformitate cu legislația egipteană, ale căror acționari sunt entități chineze, produc și exportă MFS în Uniunea Europeană. Jushi produce și exportă, în plus, SFC în Uniune. Aceste două societăți sunt stabilite în Egipt, în zona de cooperare economică și comercială sino-egipteană (denumită în continuare „zona CECS”), care a fost creată împreună de Egipt și de China în conformitate cu strategiile lor naționale respective, și anume planul de dezvoltare a coridorului canalului Suez pentru Egipt și inițiativa „o centură, un drum” pentru China. Această din urmă inițiativă permite autorităților publice chineze să acorde anumite avantaje, în special sprijin financiar, întreprinderilor chineze stabilite în zona CECS.

Considerându-se lezate de taxele compensatorii instituite de Comisie, Hengshi și Jushi au sesizat Tribunalul cu o acțiune în anularea Regulamentului de punere în aplicare 2020/776. În plus, într-o acțiune separată, Jushi a solicitat anularea Regulamentului de punere în aplicare 2020/870.

¹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776 al Comisiei din 12 iunie 2020 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO 2020, L 189, p. 1).

² Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/870 al Comisiei din 24 iunie 2020 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei compensatorii provizorii instituite asupra importurilor de produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Egipt, precum și de percepere a taxei compensatorii definitive instituite asupra importurilor înregistrate de produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Egipt (JO 2020, L 201, p. 10).

Respingând aceste acțiuni, Tribunalul precizează condițiile în care Comisia poate imputa autorităților publice din țara de origine sau de export a unui produs subvențiile acordate de autoritățile publice dintr-o altă țară în vederea impunerii, în temeiul regulamentului antisubvenții de bază³, a unei taxe compensatorii asupra importurilor produsului în cauză în Uniune.

Aprecierea Tribunalului

În susținerea acțiunilor formulate, reclamantele invocă printre altele un motiv întemeiat pe încălcarea articolului 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul antisubvenții de bază, potrivit căruia se consideră că există o subvenție dacă există o contribuție financiară a autorităților publice din țara de origine sau de export. În această privință, reclamantele contestă, mai precis, argumentația urmată de Comisie în regulamentele de punere în aplicare, care constă în a imputa autorităților publice egiptene contribuțiile financiare acordate de organisme publice chineze unor întreprinderi stabilite în zona CECS.

Mai întâi, Tribunalul respinge critica reclamantelor întemeiată pe o eroare de drept săvârșită de Comisie în interpretarea noțiunii de „autorități publice” din țara de origine sau de export, în sensul articolului 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul antisubvenții de bază.

În ceea ce privește noțiunea de „autorități publice”, Tribunalul arată că articolul 2 litera (b) din regulamentul antisubvenții de bază se limitează să definească această noțiune ca incluzând organismele publice din țara de origine sau de export. Totuși, din această dispoziție nu reiese că nu poate fi imputată o contribuție financiară autorităților publice din țara de origine sau de export a produsului în cauză în temeiul elementelor de probă specifice disponibile. În plus, faptul că acest regulament impune ca o contribuție financiară să fie acordată de autoritățile publice „pe teritoriul unei țări”⁴ nu înseamnă că această contribuție trebuie să provină direct de la autoritățile publice din țara de origine sau de export.

Astfel, regulamentul antisubvenții de bază nu exclude posibilitatea ca o contribuție financiară acordată unor întreprinderi stabilite în Egipt de către organisme publice chineze, iar nu direct de către autoritățile publice egiptene, să le poată fi imputată acestora din urmă în calitate de autorități publice din țara de origine sau de export.

Această concluzie este cu atât mai pertinentă în contextul specific al zonei CECS, care permite autorităților publice chineze să acorde direct toate facilitățile inerente inițiativei „o centură, un drum” întreprinderilor chineze stabilite în această zonă. În aceste condiții, nu se poate admite ca o construcție economică și juridică de o amploare precum cea din zona CECS să fie exclusă de la regulamentul antisubvenții de bază.

În continuare, Tribunalul respinge argumentația reclamantelor potrivit căreia interpretarea Comisiei cu privire la articolul 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul antisubvenții de bază ar fi contrară articolului 10 alineatul (7) și articolului 13 alineatul (1) din același regulament.

În această privință, Tribunalul arată, pe de o parte, că articolul 10 alineatul (7) din regulamentul antisubvenții de bază, care impune Comisiei, sesizată cu o plângere, să invite țara de origine sau de export în cauză să inițieze consultări în scopul clarificării situației, nu exclude ca autoritățile publice ale țării respective să poată fi consultate cu privire la contribuțiile financiare care le sunt imputabile. Or, în speță, reiese din dosar că Comisia a invitat într-adevăr autoritățile publice egiptene să inițieze consultări cu privire la probleme precum împrumuturile preferențiale acordate de entități chineze.

În ceea ce privește, pe de altă parte, articolul 13 alineatul (1) din regulamentul antisubvenții de bază, care permite printre altele țării de origine sau de export să elimine subvenția, să o limiteze sau să adopte alte măsuri referitoare la efectele sale, o asemenea posibilitate rămâne valabilă în cazurile în care contribuția financiară poate fi imputată autorităților publice ale țării respective. Astfel, autoritățile publice egiptene aveau posibilitatea de a pune capăt cooperării strânse cu autoritățile publice chineze în ceea ce privește contribuțiile financiare sau de a propune măsuri de limitare a efectelor subvențiilor în cauză.

³ Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 55).

⁴ Regulamentul antisubvenții de bază, considerentul (5).

Rezultă că nici articolul 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul antisubvenții de bază, nici economia generală a acestuia nu exclud ca o contribuție financiară acordată de autoritățile publice chineze să poată fi imputată autorităților publice din Egipt, ca țară de origine sau de export, într-un caz precum cel în discuție în speță.

În sfârșit, contrar celor susținute de reclamante, această concluzie este sprijinită în special de dispozițiile articolului 1 din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii⁵, în lumina căruia trebuie interpretat regulamentul antisubvenții de bază.

Articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul 1 din acordul menționat, pe care articolul 3 din regulamentul antisubvenții de bază urmărește să îl pună în aplicare, definește subvenția ca fiind o contribuție financiară a autorităților publice sau a oricărui organism public din circumscripția teritorială a „unui” membru al OMC. Această formulare nu exclude, așadar, posibilitatea ca o contribuție financiară acordată de o țară terță să poată fi imputată autorităților publice din țara de origine sau de export, din moment ce este suficient ca contribuția financiară a autorităților publice sau a oricărui organism public să fie de competența teritorială a „unui” membru al OMC.

În lumina acestor considerații, Tribunalul concluzionează că Comisia a interpretat corect articolul 3 punctul 1 litera (a) din regulamentul antisubvenții de bază și respinge motivul invocat de reclamante. Tribunalul respinge și celelalte motive invocate de reclamante în cele două acțiuni și, în consecință, respinge acțiunile în totalitate.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni și zece zile de la comunicarea acesteia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

Textul integral al hotărârilor ([T-480/20](#) et [T-540/20](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Rămâneți conectați!

⁵ Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii (JO 1994, L 336, p. 156), care figurează în anexa 1A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994.